

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/653 z dnia 14 maja 2020 r. w sprawie sprostowania rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 540/2011 i (UE) 2019/706 w odniesieniu do numeru CAS substancji czynnej karwon ⁽¹⁾ 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2020/654 z dnia 13 maja 2020 r. dotycząca przepisów krajowych notyfikowanych przez Niemcy w sprawie małych i średnich jednostek spalania (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 2986) 5
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2020/655 z dnia 5 maja 2020 r. przyjmująca zasady wykonawcze w zakresie ochrony danych w Europejskim Banku Centralnym i uchylająca decyzję EBC/2007/1 (EBC/2020/28) 13

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja NR 1/2020 Komitetu Współpracy Celnej AWP-UE z dnia 5 maja 2020 r. w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, mającego na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji Mauritiusa w odniesieniu do słonego atuna [2020/656] 21

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/163 z dnia 5 lutego 2020 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie preparatu muramidazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* DSM 32338 jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych, indyków odchowywanych w celach hodowlanych, kurcząt odchowywanych w celach hodowlanych i innych gatunków drobiu odchowywanego w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia DSM Nutritional Products Ltd. reprezentowany w Unii przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.) (Dz.U. L 34 z 6.2.2020) 25

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/653

z dnia 14 maja 2020 r.

w sprawie sprostowania rozporządzeń wykonawczych (UE) nr 540/2011 i (UE) 2019/706 w odniesieniu do numeru CAS substancji czynnej karwon

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/706⁽²⁾ odnowiono zatwierdzenie substancji czynnej karwon oraz włączono ją do załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011⁽³⁾.
- (2) Po wejściu w życie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/706 zauważono błąd w numerze CAS (*Chemical Abstracts Number of the American Chemical Society*) zastosowanym w odniesieniu do substancji czynnej karwon w załącznikach do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/706.
- (3) Numer CAS jest niepowtarzalnym identyfikatorem substancji chemicznej, stosowanym również w odniesieniu do substancji czynnej zawartej w środkach ochrony roślin; jest on stosowany jako numer referencyjny w handlu i do celów działań regulacyjnych w odniesieniu do chemikaliów ogółem, nie tylko w odniesieniu do substancji w środkach ochrony roślin. W kolumnie „Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne” błędnie podano „karwon 244-16-8”. Powyższą specyfikację należy zastąpić określeniem „karwon 2244-16-8”.
- (4) Substancja czynna karwon posiada kilka numerów CAS. Zatwierdzenie jako środka ochrony roślin dotyczy jednak tylko jednego z nich. Numery CAS wymienione w unijnych aktach wykonawczych zatwierdzających substancje czynne są uwzględniane w międzynarodowych bazach danych, a odniesienia do nich są wykorzystywane w zezwoleniach na środki ochrony roślin wydawanych w państwach członkowskich i poza Unią. Numer CAS 244-16-8 nie odpowiada żadnej istniejącej zarejestrowanej substancji chemicznej; przedmiotowa substancja czynna nie zostałaby zatem właściwie zidentyfikowana do celów zatwierdzenia środków ochrony roślin. Ze względu na fakt, że w ramach działań związanych z zarządzaniem chemikaliami lub z handlem może dojść do nieporozumień dotyczących identyfikacji substancji, konieczne jest sprostowanie numeru CAS wymienionego w załącznikach do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/706, a co za tym idzie – w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 540/2011.
- (5) W celu zapewnienia jasności należy zastąpić załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/706 i odpowiednią pozycję 135 w załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011.

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/706 z dnia 7 maja 2019 r. w sprawie odnowienia zatwierdzenia substancji czynnej karwon, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 120 z 8.5.2019, s. 11).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 540/2011 z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 w odniesieniu do wykazu zatwierdzonych substancji czynnych (Dz.U. L 153 z 11.6.2011, s. 1).

- (6) Aby zapewnić jasność i pewność prawa podmiotom gospodarczym i organom egzekwowania prawa, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Sprostowanie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/706

W załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/706 wprowadza się sprostowanie zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011

W załączniku do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 wprowadza się sprostowanie zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZALĄCZNIK I

Załącznik I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/706 otrzymuje brzmienie:

„Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
Karwon 2244-16-8 (d-karwon = S-karwon = (+)-karwon) karwon: 602 d-karwon: nieprzypisany	(S)-5-izopropenylo-2-metylocykloheksa-2-en-1-on lub (S)-p-menta-6,8-dien-2-on	923 g/kg d-karwon	1 sierpnia 2019 r.	31 lipca 2034 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego karwonu, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę operatorów, zapewniając jednocześnie, aby warunki stosowania zawierały zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. W szczególności należy uwzględnić niezbędny okres czasu przed wprowadzeniem do magazynów po zastosowaniu środków ochrony roślin zawierających karwon.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej. <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.”</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu w sprawie odnowienia.

ZAŁĄCZNIK II

W części B załącznika do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 540/2011 pozycja 135 dotycząca karwonu otrzymuje brzmienie:

Numer	Nazwa zwyczajowa, numery identyfikacyjne	Nazwa IUPAC	Czystość ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Wygaśnięcie zatwierdzenia	Przepisy szczegółowe
„135	karwon 2244-16-8 (d-karwon = S-karwon = (+)-karwon) karwon: 602 d-karwon: nieprzypisany	(S)-5-izopropenylo-2-metylocykloheksa-2-en-1-on lub (S)-p-menta-6,8-dien-2-on	923 g/kg d-karwon	1 sierpnia 2019 r.	31 lipca 2034 r.	<p>W celu wprowadzenia w życie jednolitych zasad, o których mowa w art. 29 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1107/2009, uwzględnia się wnioski ze sprawozdania w sprawie odnowienia dotyczącego karwonu, w szczególności jego dodatki I i II.</p> <p>W swojej ogólnej ocenie państwa członkowskie zwracają szczególną uwagę na:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ochronę operatorów, zapewniając jednocześnie, aby warunki stosowania zawierały zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków ochrony indywidualnej. <p>W warunkach stosowania uwzględnia się, w stosownych przypadkach, środki zmniejszające ryzyko. W szczególności należy uwzględnić niezbędny okres czasu przed wprowadzeniem do magazynów po zastosowaniu środków ochrony roślin zawierających karwon.</p> <p>Wnioskodawca przedkłada Komisji, państwom członkowskim oraz urzędowi informacje potwierdzające na temat:</p> <ul style="list-style-type: none"> — wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych, w przypadku gdy wody powierzchniowe lub podziemne pobiera się w celu wykorzystania jako wody pitnej. <p>Wnioskodawca przedkłada te informacje w ciągu dwóch lat od daty publikacji przez Komisję wytycznych w sprawie oceny wpływu procesów uzdatniania wody na charakter pozostałości obecnych w wodach powierzchniowych i podziemnych.”</p>

⁽¹⁾ Dodatkowe dane szczegółowe dotyczące identyfikacji i specyfikacji substancji czynnej znajdują się w sprawozdaniu z przeglądu.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/654

z dnia 13 maja 2020 r.

dotycząca przepisów krajowych notyfikowanych przez Niemcy w sprawie małych i średnich jednostek spalania

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 2986)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. FAKTY I PROCEDURA

- (1) Pismem z dnia 29 listopada 2019 r., na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Niemcy notyfikowały Komisji swój zamiar utrzymania w mocy pewnych przepisów krajowych dotyczących kotłów na paliwo stałe zgodnie z niemieckim rozporządzeniem w sprawie małych i średnich jednostek spalania [Verordnung über kleine und mittlere Feuerungsanlagen] z dnia 26 stycznia 2010 r. ⁽¹⁾ („pierwsze BImSchV”). Ze względów związanych z ochroną zdrowia ludzkiego i ochroną środowiska Niemcy uważają za konieczne utrzymanie w mocy tych przepisów krajowych po wejściu w życie rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1189 ⁽²⁾.

1. PRZEPISY UNII

1.1. ART. 114 UST. 4 I 6 TFUE

- (2) Art. 114 ust. 4 TFUE stanowi, że „[j]eżeli po przyjęciu środka harmonizującego przez Parlament Europejski i Radę, przez Radę lub przez Komisję, państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 36 lub dotyczącymi ochrony środowiska, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania”.
- (3) Zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE w terminie 6 miesięcy od notyfikacji określonych w art. 114 ust. 4 Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

1.2. DYREKTYWA 2009/125/WE W SPRAWIE WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH EKOPROJEKTU DLA PRODUKTÓW ZWIĄZANYCH Z ENERGIĄ

- (4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE ⁽³⁾ przewiduje ustalenie wymogów, jakie muszą spełniać produkty związane z energią objęte środkami wykonawczymi, aby mogły zostać wprowadzone do obrotu lub użytkowania lub aby mogły zostać wprowadzone zarówno do obrotu, jak i do użytkowania. Dyrektywa ta przyczynia się do zrównoważonego rozwoju poprzez zwiększenie efektywności energetycznej i poziomu ochrony środowiska.

⁽¹⁾ https://www.gesetze-im-internet.de/bimschv_1_2010/BJNR003800010.html

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe (Dz.U. L 193 z 21.7.2015, s. 100).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiająca ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz.U. L 285 z 31.10.2009, s. 10).

- (5) Zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2009/125/WE „[p]aństwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu lub do użytkowania na swoich terytoriach produktu spełniającego wszystkie odpowiednie przepisy danego środka wykonawczego i posiadającego oznakowanie CE zgodnie z art. 5 ze względu na wymogi dotyczące ekoprojektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1, objętych obowiązującym środkiem wykonawczym”.
- (6) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE „[p]aństwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu lub do użytkowania na swoich terytoriach danego produktu noszącego oznakowanie CE zgodnie z art. 5 ze względu na wymogi dotyczące ekoprojektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1 i co do których obowiązujący środek wykonawczy stanowi, że wymogi dotyczące ekoprojektu w stosunku do niego nie są konieczne”.
- (7) Zgodnie z dyrektywą 2009/125/WE „wymóg dotyczący ekoprojektu” oznacza jakikolwiek wymóg związany z danym produktem lub projektem danego produktu, którego celem jest poprawa jego ekologiczności, lub jakikolwiek wymóg dotyczący dostarczania informacji odnoszących się do aspektów środowiskowych danego produktu.
- (8) Zgodnie z art. 15 dyrektywy 2009/125/WE środki wykonawcze muszą określać podstawowe wymogi dotyczące ekoprojektu zgodnie z załącznikiem I („metoda określania ogólnych wymogów dotyczących ekoprojektu”) i załącznikiem II („metoda ustalania szczególnych wymogów dotyczących ekoprojektu”).
- (9) Ogólne wymogi dotyczące ekoprojektu mają na celu poprawę ekologiczności produktu, skupiając się na jego znaczących aspektach środowiskowych bez określania wartości dopuszczalnych. Celem szczególnych wymogów dotyczących ekoprojektu jest poprawa wybranego aspektu środowiskowego produktu. W stosownych wypadkach mogą mieć one formę wymogów w zakresie zmniejszonej konsumpcji danego zasobu, jak np. ograniczenie wykorzystania danego zasobu na poszczególnych etapach cyklu życia produktu.

1.3. ROZPORZĄDZENIE (UE) 2015/1189 W ODNIESIENIU DO WYMOGÓW DOTYCZĄCYCH EKOPROJEKTU DLA KOTŁÓW NA PALIWO STAŁE

- (10) Rozporządzenie (UE) 2015/1189 przyjęto na podstawie ram dyrektywy 2009/125/WE. Zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2009/125/WE Komisja przeprowadziła badanie przygotowawcze w celu przeanalizowania technicznych, środowiskowych i gospodarczych aspektów kotłów na paliwo stałe wykorzystywanych zazwyczaj w gospodarstwach domowych i do celów komercyjnych. Badanie przeprowadzono wspólnie z zainteresowanymi stronami z Unii i z państw trzecich, a jego wyniki zostały podane do wiadomości publicznej.
- (11) Aspekty środowiskowe kotłów na paliwo stałe, które zostały uznane za istotne dla celów rozporządzenia (UE) 2015/1189, to: zużycie energii w fazie użytkowania i emisje cząstek stałych (pyłu), organicznych związków gazowych, tlenku węgla i tlenków azotu w fazie użytkowania.
- (12) Stosownie do tego w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2015/1189 dla kotłów na paliwo stałe określono szczególne wymogi dotyczące ekoprojektu mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r., w szczególności przewidując, że emisje cząstek stałych dotyczące sezonowego ogrzewania pomieszczeń nie mogą przekraczać 40 mg/m³ w przypadku kotłów z automatycznym podawaniem paliwa oraz 60 mg/m³ w przypadku kotłów z ręcznym podawaniem paliwa. W przypadku kotła na paliwo stałe wymogi te muszą zostać spełnione dla paliwa zalecanego i dowolnego innego odpowiedniego paliwa.
- (13) Pomiar i metodę obliczeń określono w załączniku III do rozporządzenia (UE) 2015/1189.

2. ZGŁOSZONE PRZEPISY KRAJOWE

- (14) Notyfikowane przez Niemcy przepisy krajowe to następujące przepisy pierwszego BImSchV:
 - a) sekcja 5 pkt 1, w którym ustalono dopuszczalne wartości emisji oraz metodę pomiaru cząstek stałych („przepis pierwszy”). Różnią się one od wartości i metody pomiaru stosowanych od dnia 1 stycznia 2020 r. zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/1189;
 - b) sekcja 4 pkt 1 w związku z sekcją 3, zawierający wyczerpujący wykaz paliw, które mogą być stosowane w instalacjach grzewczych („przepis drugi”). Rozporządzenie (UE) 2015/1189 nie zawiera takiego wyczerpującego wykazu;
 - c) sekcja 5 pkt 4, zgodnie z którym wymaga się, aby kotły na paliwo stałe zostały wyposażone w zasobniki ciepłej wody użytkowej („przepis trzeci”). Rozporządzenie (UE) 2015/1189 nie zawiera takiego wymogu;
 - d) sekcja 14 i sekcja 15 pkt 1 dotyczące monitorowania nowych i znacząco zmodyfikowanych jednostek spalania („przepis czwarty”). Rozporządzenie (UE) 2015/1189 nakłada wymogi w momencie wprowadzania do obrotu kotłów na paliwo stałe i nie zawiera przepisów dotyczących ich dalszego monitorowania.

3. PROCEDURA

- (15) Pismem z dnia 29 listopada 2019 r. Niemcy notyfikowały Komisji swój zamiar utrzymania w mocy przepisów krajowych dotyczących kotłów na paliwo stałe zgodnie z pierwszym BImSchV.
- (16) W piśmie z dnia 10 stycznia 2020 r. Komisja potwierdziła, że otrzymała notyfikację oraz że sześciomiesięczny okres jego rozpatrzenia, zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE, rozpoczął się w dniu 30 listopada 2019 r., czyli w dniu następującym po otrzymaniu zgłoszenia.
- (17) Komisja opublikowała powiadomienie dotyczące notyfikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾, aby poinformować pozostałe zainteresowane strony o przepisach krajowych Niemiec oraz o podstawach, na które powołują się we wniosku. Pismem z dnia 6 lutego 2020 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie oraz państwa EOG o notyfikacji i dała tym państwom oraz odpowiednim podmiotom możliwość zgłaszania uwag w terminie 30 dni. Komisja otrzymała uwagi od Cypru i Republiki Czeskiej, wspólne pismo od Deutsche Umwelthilfe e.V., ClientEarth, Air Pollution & Climate Secretariat, Europejskiego Biura Ochrony Środowiska, Green Transition Denmark i ECOS.
- (18) Cypr nie sprzeciwia się wnioskowi Niemiec o utrzymanie w mocy bardziej rygorystycznych przepisów krajowych i uważa, że powody przedstawione przez Niemcy są konkretne i w pełni udokumentowane. Cypr uważa również, że odrzucenie notyfikacji Niemiec ostatecznie doprowadziłoby do pogorszenia jakości powietrza.
- (19) Republika Czeska pozytywnie odbiera niemiecką notyfikację i popiera utrzymanie w mocy przepisów krajowych stanowiących odstępstwo od wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe.
- (20) We wspólnym piśmie organizacje, o których mowa w motywie 17, uznały wniosek złożony przez rząd niemiecki za konieczny i proporcjonalny w celu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.
- (21) W piśmie z dnia 18 lutego 2020 r. Komisja zwróciła się do Niemiec o udzielenie dodatkowych informacji. Komisja otrzymała te informacje w piśmie z dnia 4 marca 2020 r.

II. OCENA

1. DOPUSZCZALNOŚĆ

- (22) Zgodnie z art. 114 ust. 4 i 6 TFUE po przyjęciu środka harmonizującego państwo członkowskie może utrzymać swoje bardziej rygorystyczne przepisy krajowe uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub dotyczącymi ochrony środowiska, lub środowiska pracy, jeśli notyfikuje je Komisji, natomiast Komisja zatwierdzi takie środki.
- (23) Komisja jest zdania, że art. 114 ust. 4 i 6 TFUE można stosować jedynie w przypadku, gdy przepisy krajowe odbiegają od szczegółowych przepisów środka harmonizującego. Z tego powodu w przypadku, gdy przepisy notyfikowane na podstawie art. 114 ust. 4 nie odnoszą się do wymogów objętych środkiem harmonizującym, ich notyfikację należy uznać za niedopuszczalną.
- (24) Na tej podstawie poniżej przedstawiono szczegółowo dopuszczalność wniosku w odniesieniu do każdego z czterech notyfikowanych przez Niemcy przepisów.

1.1. PRZEPIS PIERWSZY: WARTOŚĆ PROGOWA EMISJI CZĄSTEK STAŁYCH

- (25) W rozporządzeniu (UE) 2015/1189 określono szczególnie wymogi dotyczące ekoprojektu dla różnych parametrów kotłów na paliwo stałe, w tym dla emisji cząstek stałych.
- (26) Niemieckie przepisy dotyczące emisji cząstek stałych, które zostały notyfikowane Komisji, są wymogami w odniesieniu do produktu i mają na celu poprawę jego ekologiczności, wyrażonej ilościowo i możliwej do zmierzenia. Stanowią one zatem szczególne wymogi dotyczące ekoprojektu w rozumieniu dyrektywy 2009/125/WE.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 42 z 7.2.2020, s. 2.

- (27) Mając na uwadze, że w ramach pierwszego BImSchV emisje cząstek stałych są mierzone dla kotłów na paliwo stałe w ciągu czterech tygodni od instalacji, ocena zgodności na podstawie rozporządzenia (UE) 2015/1189 odbywa się z zastosowaniem procedury kontroli projektu określonej w załączniku IV do dyrektywy 2009/125/WE lub systemu zarządzania określonego w załączniku V do tej dyrektywy. Na tej podstawie w warunkach porównywalnych – ale nie ściśle równoważnych – przy zawartości tlenu wynoszącej 10 % w sekcji 5 pierwszego BImSchV dopuszczalną wartość emisji ustalono na poziomie 27,5 mg/m³, natomiast w rozporządzeniu (UE) 2015/1189 wartości dopuszczalne ustalono odpowiednio na poziomie 40 mg/m³ dla kotłów na paliwo stałe z automatycznym podawaniem paliwa i 60 mg/m³ dla kotłów na paliwo stałe z ręcznym podawaniem paliwa.
- (28) Niemieckie przepisy dotyczące emisji cząstek stałych różnią się zatem od przepisów rozporządzenia (UE) 2015/1189, ponieważ są bardziej rygorystyczne.
- (29) Zgodnie z art. 114 ust. 4 TFUE niemiecką notyfikację uzupełniono o opis przyczyn związanych ze zdrowiem ludzi, co stanowi jeden z ważnych względów, o których mowa w art. 36 TFUE, oraz z ochroną środowiska. Uzupełniono ją również o ocenę wpływu na handel.
- (30) Komisja uznaje zatem, że wniosek przedłożony przez Niemcy w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych dotyczących emisji cząstek stałych jest dopuszczalny na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE.

1.2. PRZEPIS DRUGI: PALIWA ZUŻYWALNE

- (31) W sekcji 3 pierwszego BImSchV określono restrykcyjny wykaz paliw, które mogą być stosowane w instalacjach grzewczych.
- (32) Z uwagi na fakt, że przepis ten odnosi się do zużycia energii i innych zasobów w fazie użytkowania kotłów na paliwo stałe oraz przewidywanych emisji do powietrza, wody lub gleby, niemieckie przepisy dotyczące paliw zużywalnych stanowią wymogi dotyczące ekoprojektu w rozumieniu dyrektywy 2009/125/WE.
- (33) Zgodnie z art. 6 ust. 2 dyrektywy 2009/125/WE „[p]aństwa członkowskie nie zakazują, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu lub do użytkowania na swoich terytoriach danego produktu noszącego oznakowanie CE zgodnie z art. 5 ze względu na wymogi dotyczące ekoprojektu odnoszące się do tych jego parametrów, o których mowa w załączniku I część 1 i co do których obowiązujący środek wykonawczy stanowi, że wymogi dotyczące ekoprojektu w stosunku do niego nie są konieczne”.
- (34) W rozporządzeniu (UE) 2015/1189 nie określono wymogów dotyczących ekoprojektu związanych z paliwami zużywalnymi dla kotłów na paliwo stałe. Chociaż w badaniu przygotowawczym przeprowadzonym w celu świadomego przyjęcia środka wykonawczego stwierdzono, że „dalsze wymogi dotyczące parametrów ekoprojektu, o których mowa w części 1 załącznika I do dyrektywy 2009/125/WE, nie są konieczne w przypadku kotłów na paliwo stałe” ⁽⁵⁾, rozporządzenie (UE) 2015/1189 nie stanowi, że nie ma potrzeby wprowadzania żadnych wymogów dotyczących ekoprojektu w odniesieniu do paliw zużywalnych ⁽⁶⁾.
- (35) Paliwa zużywalne nie są zatem zharmonizowanym wymogiem dotyczącym ekoprojektu na podstawie rozporządzenia (UE) 2015/1189.
- (36) Komisja uznaje zatem, że wniosek przedłożony przez Niemcy w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych dotyczących paliw zużywalnych nie jest dopuszczalny na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE.

1.3. PRZEPIS TRZECI: ZASOBNIKI CIEPŁEJ WODY UŻYTKOWEJ

- (37) Obowiązki związane z instalacją zasobników ciepłej wody użytkowej wraz z kotłami na paliwo stałe ustanowione w sekcji 5 pkt 4 pierwszego BImSchV nie są związane z projektem produktu, wymogiem dostarczenia informacji ani wymogiem producenta. Nie stanowią one zatem wymogów dotyczących ekoprojektu w rozumieniu dyrektywy 2009/125/WE.
- (38) Komisja uznaje zatem, że wniosek przedłożony przez Niemcy w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych dotyczących zasobników ciepłej wody użytkowej nie jest dopuszczalny na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE w odniesieniu do dyrektywy 2009/125/WE.

⁽⁵⁾ Motyw 5 rozporządzenia (UE) 2015/1189.

⁽⁶⁾ W przeciwieństwie do np. rozporządzenia Komisji (UE) nr 547/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla pomp do wody (Dz.U. L 165 z 26.6.2012, s. 28), którego art. 3 stanowi, że „[w] odniesieniu do pozostałych parametrów ekoprojektu, o których mowa w części 1 załącznika I do dyrektywy 2009/125/WE, nie są konieczne żadne wymogi dotyczące ekoprojektu”.

1.4. PRZEPIS CZWARTY: MONITOROWANIE

- (39) Weryfikacja prawidłowego działania instalacji grzewczych przez kominiarzy ustanowiona w sekcjach 14 i 15 pierwszego BImSchV nie jest parametrem ekoprojektu, wymogiem dostarczenia informacji ani wymogiem dla producenta. Nie stanowi ona zatem wymogu dotyczącego ekoprojektu w rozumieniu dyrektywy 2009/125/WE.
- (40) Komisja uznaje zatem, że wniosek przedłożony przez Niemcy w celu uzyskania zezwolenia na utrzymanie przepisów krajowych dotyczących weryfikacji właściwego funkcjonowania instalacji grzewczych przez kominiarzy nie jest dopuszczalny na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE w odniesieniu do dyrektywy 2009/125/WE.

2. OCENA RZECZOWA

- (41) Art. 114 ust. 4 TFUE stanowi, że jeżeli po przyjęciu środka harmonizującego państwo członkowskie uzna za niezbędne utrzymanie przepisów krajowych uzasadnionych ważnymi względami określonymi w artykule 36 lub dotyczącymi ochrony środowiska, lub środowiska pracy, notyfikuje je Komisji, wskazując powody ich utrzymania.
- (42) W tym względzie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że „[p]aństwo członkowskie może oprzeć wniosek o utrzymanie swoich już obowiązujących przepisów krajowych na ocenie ryzyka dla zdrowia publicznego innej niż zaakceptowana przez wspólnotowy organ ustawodawczy podczas przyjmowania przez niego środka harmonizującego, od którego przepisy krajowe stanowią odstępstwo. W tym celu na wnioskującym państwie członkowskim spoczywa obowiązek udowodnienia, że te przepisy krajowe zapewniają wyższy poziom ochrony zdrowia niż wspólnotowy środek harmonizujący oraz że nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu”⁽⁷⁾.
- (43) Ponadto zgodnie z art. 114 ust. 6 akapit pierwszy TFUE „[w] terminie 6 miesięcy od notyfikacji określonych w ustępach 4 i 5 Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego”.
- (44) W związku z tym Komisja musi ocenić, czy przepisy krajowe są uzasadnione ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE lub są związane z ochroną środowiska naturalnego bądź środowiska pracy i nie wykraczają poza zakres konieczny do osiągnięcia zasadnego zamierzonego celu.
- (45) Należy zauważyć, że w świetle ram czasowych ustanowionych w art. 114 ust. 6 TFUE przy rozpatrywaniu zasadności przepisów krajowych notyfikowanych na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE Komisja musi opierać się na argumentach przedłożonych przez państwo członkowskie dokonujące notyfikacji. Ciężar dowodu spoczywa na wnioskującym państwie członkowskim, które chce utrzymać krajowe środki.

2.1. STANOWISKO NIEMIEC

- (46) Niemcy uważają, że obowiązujące przepisy krajowe są bardziej rygorystyczne niż przepisy rozporządzenia (UE) 2015/1189 i że ich utrzymanie jest uzasadnione zarówno ważnymi względami określonymi w art. 36 TFUE, w szczególności ochroną zdrowia ludzkiego, jak i potrzebą ochrony środowiska.
- (47) Niemcy zwracają uwagę na fakt, że zmniejszenie poziomu ambicji ustanowionego w pierwszym BImSchV groziłoby pogorszeniem jakości powietrza w Niemczech, a tym samym zaprzeczaloby celowi rozporządzenia (UE) 2015/1189, jakim jest poprawa ekologiczności kotłowni na paliwo stałe.
- (48) Niemcy twierdzą, że pogorszenie jakości powietrza byłoby sprzeczne z obowiązkiem wynikającym z art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE⁽⁸⁾, jakim jest utrzymanie poziomów pyłu zawieszonego poniżej wartości dopuszczalnych oraz próba utrzymania najlepszej jakości powietrza zgodnej ze zrównoważonym rozwojem. Niemcy twierdzą również, że pogorszenie jakości powietrza byłoby sprzeczne z obowiązkiem wynikającym z art. 13 tej dyrektywy, jakim jest nieprzekraczanie wartości dopuszczalnych dla ochrony zdrowia ludzkiego.

⁽⁷⁾ Sprawa C-3/00, Królestwo Danii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, EU:C:2003:167, pkt 64.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

- (49) Niemcy podkreślają również, że stosowanie limitów ustanowionych w rozporządzeniu (UE) 2015/1189 w odniesieniu do emisji cząstek stałych zagrażałoby ich zdolności do wypełnienia obowiązków wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 ⁽⁹⁾.
- (50) Niemcy uważają, że obecny poziom ochrony zdrowia i życia ludzi w rozumieniu art. 36 TFUE oraz ochrony środowiska (art. 114 ust. 4 TFUE) nie mógłby zostać utrzymany w Niemczech w przypadku stosowania wymogów rozporządzenia (UE) 2015/1189.

2.2. OCENA STANOWISKA NIEMIEC

2.2.1. *Uzasadnienie ważnymi względami, o których mowa w art. 36 TFUE, lub ochroną środowiska*

- (51) Niemcy i Komisja nie różnią się w swojej ocenie zagrożeń dla zdrowia i środowiska naturalnego związanych z emisjami cząstek stałych.
- (52) Grupa robocza Międzynarodowej Agencji Badań nad Rakiem Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) jednogłośnie sklasyfikowała zanieczyszczenie powietrza na zewnątrz oraz cząstki stałe z zanieczyszczenia powietrza na zewnątrz jako rakotwórcze dla ludzi na podstawie wystarczających dowodów na rakotwórczość u ludzi i zwierząt doświadczalnych oraz solidnych dowodów mechanistycznych ⁽¹⁰⁾.
- (53) W swoim sprawozdaniu „Jakość powietrza w Europie – 2019” ⁽¹¹⁾ Europejska Agencja Środowiska (EEA) zauważa, że w 2016 r. w UE-28 pył drobny (PM_{2,5}) mógł doprowadzić do 374 000 przedwczesnych zgonów. EEA szacuje, że w tym samym roku referencyjnym w samych Niemczech PM_{2,5} mógł być przyczyną 59 600 przedwczesnych zgonów.
- (54) Ponadto prawodawca europejski uznaje, że „do tej pory nie określono progu, poniżej którego PM_{2,5} nie stanowiłby zagrożenia. Z tego powodu zanieczyszczenie to należy potraktować odmiennie niż pozostałe zanieczyszczenia powietrza. Celem takiego podejścia jest ogólna redukcja stężenia tego zanieczyszczenia na poziomie tła miejskiego i zapewnienie dużej części populacji korzyści wynikających z poprawy jakości powietrza” ⁽¹²⁾.
- (55) Zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi związane z emisją cząstek stałych są zatem znaczne.
- (56) Niemiecki środek jest bezpośrednio związany z celem polegającym na ograniczeniu emisji cząstek stałych, ponieważ określa dopuszczalne wartości emisji cząstek stałych mające zastosowanie do kotłów na paliwo stałe.
- (57) Na tej podstawie zgodnie z art. 114 ust. 6 TFUE Komisja zatwierdza lub odrzuca przepisy krajowe, o których mowa, po sprawdzeniu, czy są one środkiem arbitralnej dyskryminacji lub ukrytym ograniczeniem w handlu między państwami członkowskimi i czy stanowią one przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

2.2.2. *Brak arbitralnej dyskryminacji, ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi lub przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego*

2.2.2.1. *Brak arbitralnej dyskryminacji*

- (58) W art. 114 ust. 6 TFUE zobowiązuje się Komisję do sprawdzenia, czy planowane środki nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości ⁽¹³⁾, aby nie zachodził przypadek dyskryminacji, podobne sytuacje nie mogą być traktowane w odmienny sposób, a sytuacje odmiennie nie mogą być traktowane w sposób jednakowy.
- (59) Niemieckie przepisy krajowe obejmują zarówno produkty krajowe, jak i wytwarzane w innych państwach członkowskich. Wobec braku dowodów przeciwnych Komisja stwierdza, że przepisy krajowe nie stanowią przypadku arbitralnej dyskryminacji.

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylecia dyrektywy 2001/81/WE (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 1).

⁽¹⁰⁾ IARC Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans [Monografie Międzynarodowej Agencji Badań nad Rakiem dotyczące oceny zagrożeń dla ludzi w związku z czynnikami rakotwórczymi], tom 109. Outdoor air pollution. Lyon, Międzynarodowa Agencja Badań nad Rakiem.

⁽¹¹⁾ <https://www.eea.europa.eu/publications/air-quality-in-europe-2019>

⁽¹²⁾ Motyw 11 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszego powietrza dla Europy (Dz.U. L 152 z 11.6.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Sprawa C-477/14, Pillbox 38 (UK) Limited, działająca pod firmą Totally Wicked, przeciwko Secretary of State for Health, EU: C:2016:324, pkt 35.

2.2.2.2. Brak ukrytych ograniczeń w handlu

- (60) Przepisy krajowe ograniczające stosowanie produktów zgodnych z unijnym środkiem harmonizującym stanowią barierę handlową, jeśli produkty wprowadzane legalnie do obrotu i stosowane na pozostałym obszarze Unii nie mogą w praktyce, wskutek wymogów krajowych, być wprowadzane do obrotu w danym państwie członkowskim. Warunki wstępne wymienione w art. 114 ust. 6 TFUE mają na celu zapobieżenie nieuzasadnionemu stosowaniu ograniczeń opartych na kryteriach wyszczególnionych w ust. 4 i 5 tego artykułu, co stanowiłoby przypadek wykorzystywania środków ekonomicznych w celu ograniczenia przywozu produktów z innych państw członkowskich, a w rezultacie – metodę pośredniej ochrony produkcji krajowej.
- (61) Ponieważ przepisy niemieckie nakładają bardziej rygorystyczne wymogi w zakresie dopuszczalnych wartości emisji cząstek stałych niż przepisy rozporządzenia (UE) 2015/1189, również na podmioty mające siedzibę w innych państwach członkowskich obszaru skądinąd zharmonizowanego, mogą one stanowić ukryte ograniczenie w handlu lub przeszkodę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Komisja uznaje ⁽¹⁴⁾, że art. 114 ust. 6 TFUE należy interpretować w takim sensie, iż jedynie środki krajowe stanowiące nieproporcjonalną przeszkodę dla rynku wewnętrznego nie mogą zostać zatwierdzone.
- (62) W związku z tym Niemcy przedstawiły dane liczbowe wskazujące, że przywóz kotłów na paliwo stałe z innych państw członkowskich odbywał się pomimo istniejącego ustawodawstwa. Przedstawione dane pozyskano z instalacji kotłów na paliwo stałe, które są subsydiowane w ramach programu zachęt rządu niemieckiego w zakresie energii odnawialnej. Dane świadczą o tym, że w latach 2014–2018 kotły na paliwo stałe z biomasy pochodzące od niemieckich producentów stanowiły stale od 26 % do 28 % dotowanych kotłów, przy czym od 70 % do 72 % kotłów pochodziło od innych producentów unijnych.
- (63) Wobec braku dowodów wskazujących na to, że przepisy krajowe stanowią w praktyce środek nałożony w celu ochrony produkcji krajowej, Komisja stwierdza, że nie stanowią one ukrytego ograniczenia w handlu między państwami członkowskimi.

2.2.2.3. Brak przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego

- (64) Warunku tego nie można interpretować w sposób, który wykluczałby zatwierdzenie każdego środka krajowego, który mógłby wpływać na ustanowienie rynku wewnętrznego. Istotnie, każdy środek krajowy stanowiący odstępstwo od środka harmonizującego, którego celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego, co do zasady może wpływać na rynek wewnętrzny. W związku z tym, aby utrzymać przedmiot i cel procedury określonej w art. 114 TFUE, Komisja uznaje, że pojęcie przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego musi być, w kontekście art. 114 ust. 6 TFUE, rozumiane jako wpływ nieproporcjonalnie duży wobec zamierzonego celu. Oznacza to, że nie powinno ono wykraczać poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia danego celu.
- (65) Jako środek krajowy stanowiący odstępstwo od środka harmonizującego utrzymanie pierwszego notyfikowanego przepisu będzie prawdopodobnie wpływać na rynek wewnętrzny.
- (66) Stosowanie rozporządzenia (UE) 2015/1189 otworzyłyby niemiecki rynek na nowe modele kotłów na paliwo stałe, które charakteryzują się wyższą emisją cząstek stałych, zwiększyłyby konkurencję na tym rynku i w związku z tym potencjalnie zmniejszyłyby średni koszt instalacji. Zgodnie z danymi przedstawionymi przez Niemcy ten średni koszt nie wzrósł jednak znacznie na rynku niemieckim po wejściu w życie środka krajowego w 2015 r.
- (67) Zgodnie z przeprowadzoną przez Niemcy analizą stosowanie progów emisji cząstek stałych zgodnych z rozporządzeniem (UE) 2015/1189 zamiast utrzymania progów zgodnych z obowiązującymi obecnie przepisami doprowadziłoby do ogólnego rocznego wzrostu emisji cząstek stałych w Niemczech o 1,3 kiloton. Chociaż stopień pewności, który można uzyskać na podstawie prognoz, jest ograniczony, każdy wzrost udziału kotłów na paliwo stałe generujących wyższe emisje cząstek stałych prowadziłby do wzrostu ogólnych emisji cząstek stałych i zanieczyszczenia powietrza.

⁽¹⁴⁾ Zob. na przykład decyzja Komisji (UE) 2018/702 z dnia 8 maja 2018 r. dotycząca przepisów krajowych zgłoszonych przez Danię w sprawie dodawania azotynów do niektórych produktów mięsnych (Dz.U. L 118 z 14.5.2018, s. 7).

- (68) Obowiązujące obecnie niemieckie przepisy stanowiły w ostatnich latach zachętę do inwestycji producentów w kotły na paliwo stałe generujące mniejsze emisje, zapewniając rynek dla ich najlepiej działających produktów. W tym względzie obniżenie wymogów dotyczących emisji poprzez rozpoczęcie stosowania rozporządzenia (UE) 2015/1189 mogłoby zniechęcić producentów do inwestowania w produkty o lepszych parametrach.
- (69) Biorąc pod uwagę korzyści zdrowotne związane ze zmniejszeniem emisji cząstek stałych, ograniczony możliwy do określenia wpływ na handel na podstawie danych dostarczonych przez Niemcy, fakt, że nie określono progu, poniżej którego $PM_{2,5}$ nie stanowiłby zagrożenia, oraz bezpośredni związek pomiędzy środkiem a celem, utrzymanie przepisów krajowych nie powinno być uważane za nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu. W związku z tym przepisy te nie stanowią przeszkody w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego w rozumieniu art. 114 ust. 6 TFUE.
- (70) W świetle powyższej analizy Komisja uważa, że warunek związany z brakiem przeszkód w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego został spełniony przez Niemcy w odniesieniu do niniejszej notyfikacji.

III. PODSUMOWANIE

- (71) W świetle powyższych rozważań oraz uwzględniając uwagi otrzymane od Niemiec i innych właściwych zainteresowanych stron, Komisja jest zdania, że
- notyfikacje związane z przepisem dotyczącym paliw zużywalnych, zasobników ciepłej wody użytkowej i monitorowania instalacji grzewczych nie są dopuszczalne na podstawie art. 114 ust. 4 TFUE,
 - zatwierdza się notyfikację związaną z progami emisji cząstek stałych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się przepisy krajowe dotyczące progów emisji cząstek stałych mających zastosowanie do kotłów na paliwo stałe objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2015/1189 i zawartych w sekcji 5 pkt 1 pierwszego BImSchV.

Artykuł 2

Notyfikacje dotyczące paliw zużywalnych, zasobników ciepłej wody użytkowej i weryfikacji prawidłowego działania instalacji grzewczych przez kominiarzy odrzuca się jako niedopuszczalne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Federalnej Niemiec.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 maja 2020 r.

W imieniu Komisji
Kadri SIMSON
Członek Komisji

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2020/655**z dnia 5 maja 2020 r.****przyjmująca zasady wykonawcze w zakresie ochrony danych w Europejskim Banku Centralnym i uchylająca decyzję EBC/2007/1 (EBC/2020/28)**

ZARZĄD EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 11 ust. 6,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE ⁽¹⁾, w szczególności art. 45 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ ustanowiono ogólne zasady mające na celu ochronę osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych oraz zapewnienie swobodnego przepływu danych osobowych w Unii.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2018/1725 uchyla rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽³⁾ oraz określa zasady ochrony danych mające zastosowanie do wszystkich instytucji, organów, urzędów i agencji Unii.
- (3) W celu zapewnienia spójnego podejścia do ochrony danych osobowych w całej Unii oraz swobodnego przepływu danych osobowych w Unii należy w jak największym stopniu ujednoczyć przepisy o ochronie danych mające zastosowanie do instytucji i organów Unii z przepisami o ochronie danych przyjętymi w odniesieniu do sektora publicznego w państwach członkowskich. W każdym przypadku gdy przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1725 opierają się na tych samych zasadach, co przepisy rozporządzenia (UE) 2016/679, te dwa zestawy przepisów należy interpretować jednolicie, w szczególności dlatego, że system wprowadzony przez rozporządzenie (UE) 2018/1725 należy rozumieć jako odpowiednik rozporządzenia (UE) 2016/679.
- (4) Art. 43 rozporządzenia (UE) 2018/1725 nakłada na każdą instytucję lub organ Unii obowiązek wyznaczenia inspektora ochrony danych. Zgodnie z art. 45 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725 każda instytucja i każdy organ Unii ma obowiązek przyjęcia dalszych przepisów wykonawczych dotyczących inspektora ochrony danych. Takie przepisy wykonawcze muszą w szczególności dotyczyć zadań, obowiązków i uprawnień inspektora ochrony danych.
- (5) Ze względu na wymóg efektywności i zgodnie z dotychczasową praktyką inspektor ochrony danych Europejskiego Banku Centralnego (EBC) może zostać upoważniony do zajmowania się kwestiami ochrony danych również w odniesieniu do Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), jeżeli Rada Generalna ERRS zdecyduje o wyznaczeniu inspektora ochrony danych EBC jako inspektora ochrony danych ERRS.
- (6) W przepisach wykonawczych należy również określić, w jaki sposób osoby, których dane dotyczą, mogą korzystać ze swoich praw oraz w jaki sposób osoby odpowiedzialne za przetwarzanie danych osobowych powinny wypełniać swoje obowiązki w instytucjach i organach Unii.
- (7) O ile EBC jest podmiotem prawnym odpowiedzialnym za ochronę osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych na mocy zarówno rozporządzenia (UE) 2018/1725, jak i niniejszej decyzji, operacje przetwarzania mogą w praktyce być prowadzone przez różne jednostki organizacyjne w EBC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

- (8) Rozporządzenie (UE) 2018/1725 określa środki zaskarżenia dotyczące ochrony danych przysługujące osobom, których dane dotyczą, przeciwko instytucjom Unii, w tym prawo do wniesienia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych przewidziane w art. 63 i 68 tego rozporządzenia. W związku z tym po rozpoczęciu stosowania niniejszej decyzji pracownicy EBC, składając skargi dotyczące ochrony danych jako osoby, których dane dotyczą, powinni korzystać ze środków określonych w tym rozporządzeniu, a nie ze środków dostępnych na mocy Warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego.
- (9) EBC zamierza odrębnie uregulować ograniczenia dotyczące poszczególnych zasad, praw i obowiązków w zakresie ochrony danych w określonych, precyzyjnie zdefiniowanych okolicznościach przewidzianych w art. 25 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w związku z czym stosowanie niniejszej decyzji powinno rozpocząć się z dniem 1 listopada 2020 r., tak aby odrębne uregulowanie tych ograniczeń było możliwe.
- (10) Z uwagi na uchylenie rozporządzenia (WE) nr 45/2001 rozporządzeniem (UE) 2018/1725 należy uchylić decyzję EBC/2007/1 (*) i zastąpić ją niniejszą decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

SEKCJA 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres regulacji

1. Niniejsza decyzja ustanawia ogólne zasady wdrażające rozporządzenie (UE) 2018/1725 w odniesieniu do EBC. W szczególności niniejsza decyzja określa zasady powoływania i rolę inspektora ochrony danych w EBC, w tym jego zadania, obowiązki i uprawnienia.
2. Niniejsza decyzja określa również role, zadania i obowiązki administratorów i koordynatora ds. ochrony danych oraz wdraża zasady, zgodnie z którymi osoby, których dane dotyczą, mogą korzystać ze swoich praw.

Artykuł 2

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia oznaczają:

- 1) „administrator” – EBC, a w szczególności jednostkę organizacyjną EBC, która – samodzielnie lub wspólnie z innymi jednostkami – określa cele i sposoby przetwarzania danych osobowych;
- 2) „koordynator ds. ochrony danych” – pracownika EBC, który pomaga administratorowi i inspektorowi ochrony danych w wypełnianiu ich zadań i obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2018/1725 i niniejszej decyzji;
- 3) „osoba, której dane dotyczą” – zidentyfikowaną lub możliwą do zidentyfikowania osobę fizyczną; możliwa do zidentyfikowania osoba fizyczna to osoba, którą można bezpośrednio lub pośrednio zidentyfikować, w szczególności na podstawie identyfikatora takiego jak imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej;
- 4) „przetwarzanie” – przetwarzanie w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- 5) „instytucje i organy Unii” – instytucje i organy Unii w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- 6) „podmiot przetwarzający” – podmiot przetwarzający w rozumieniu art. 3 pkt 12 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- 7) „dane osobowe” – dane osobowe w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- 8) „zgoda” – zgodę w rozumieniu art. 3 pkt 15 rozporządzenia (UE) 2018/1725.

(*) Decyzja EBC/2007/1 z dnia 17 kwietnia 2007 r. przyjmująca zasady wykonawcze w zakresie ochrony danych w Europejskim Banku Centralnym (Dz.U. L 116 z 4.5.2007, s. 64).

SEKCJA 2

INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Artykuł 3

Powołanie, status i kwestie organizacyjne

1. Zarząd:
 - a) powołuje inspektora ochrony danych na podstawie kwalifikacji osobistych i zawodowych, a w szczególności wiedzy fachowej na temat prawa i praktyki w dziedzinie ochrony danych, a także na podstawie zdolności do wypełniania zadań, o których mowa w art. 45 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i w niniejszej decyzji;
 - b) przypisuje do stanowiska inspektora ochrony danych umowę na czas określony, na okres od trzech do pięciu lat, której nie można przekształcić na umowę na czas nieokreślony i która może być przedłużana do momentu osiągnięcia ogólnego limitu dziesięciu lat, zgodnie z Warunkami zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego; oraz
 - c) dokonuje rejestracji inspektora ochrony danych EBC u Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, zgodnie z art. 44 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
2. Zarząd zapewnia, aby inspektor ochrony danych był w stanie wykonywać zadania i obowiązki, o których mowa w art. 45 rozporządzenia (UE) 2018/1725, bez otrzymywania instrukcji co do tego, w jaki sposób te zadania powinny być wykonywane. Bez uszczerbku dla tak określonej niezależności:
 - a) inspektor ochrony danych podlega Warunkom zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego;
 - b) do celów administracyjnych oraz do celów stosowania ram zatrudnienia EBC inspektor ochrony danych zostaje przydzielony do Dyrekcji Generalnej Służb Prawnych EBC;
 - c) przełożony dokonujący oceny wykonywania przez inspektora ochrony danych jego zadań i obowiązków przed przeprowadzeniem tej oceny zasięga opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oraz może zwracać się o przedstawienie stanowiska do innych zainteresowanych podmiotów w ramach EBC. Inspektor ochrony danych nie ponosi negatywnych konsekwencji działań stanowiących należyte wykonywanie jego zadań i obowiązków;
 - d) inspektor ochrony danych podlega odwołaniu przez Zarząd, jeżeli przestał spełniać warunki wymagane do wykonywania jego obowiązków a jego odwołanie zostało uprzednio zatwierdzone przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z art. 44 ust. 8 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
3. Zarząd może powołać zastępcę inspektora ochrony danych, do którego stosuje się ust. 1 i 2. Zastępca inspektora ochrony danych wspomaga inspektora w wykonywaniu przez niego zadań i obowiązków oraz zastępuje go w razie nieobecności.
4. Każdy pracownik EBC, który udziela inspektorowi ochrony danych wsparcia w zakresie kwestii związanych z ochroną danych, działa wyłącznie zgodnie z instrukcjami inspektora ochrony danych oraz jest zobowiązany do zachowania tajemnicy służbowej i poufności zgodnie z art. 44 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w związku z art. 37 Statutu ESBC.
5. Zgodnie z art. 43 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1725 na wniosek ERRS inspektor ochrony danych może być również upoważniony do wypełniania zadań określonych w art. 45 rozporządzenia (UE) 2018/1725 w odniesieniu do ERRS.

Artykuł 4

Zadania inspektora ochrony danych

Inspektor ochrony danych wykonuje zadania określone w art. 45 rozporządzenia (UE) 2018/1725, w szczególności:

- a) w odniesieniu do kwestii związanych z interpretacją i stosowaniem przepisów dotyczących ochrony danych w EBC – zapewnia informacje i doradztwo na rzecz Zarządu, administratorów, Komitetu Pracowniczego i koordynatorów ds. ochrony danych oraz odpowiada na konsultacje prowadzone przez te podmioty lub przez osoby, których dane dotyczą;
- b) prowadzi postępowanie wyjaśniające co do spraw i incydentów związanych z ochroną danych, z własnej inicjatywy lub na wniosek Zarządu, administratora danych, Komitetu Pracowniczego lub osoby, której dane dotyczą, oraz składa sprawozdanie podmiotowi wnioskującemu o przeprowadzenie takiego postępowania;

- c) prowadzi centralny rejestr czynności przetwarzania w EBC zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i art. 9 niniejszej decyzji;
- d) pomaga administratorowi na jego wniosek w sporządzaniu ocen skutków dla ochrony danych i dokumentacji na potrzeby uprzednich konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych zgodnie z art. 39 i 40 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
- e) odpowiada na wnioski Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i – w ramach swoich kompetencji – współpracuje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych;
- f) współpracuje z inspektorami ochrony danych innych instytucji i organów Unii, krajowych banków centralnych i właściwych organów krajowych, w szczególności poprzez: (i) dzielenie się wiedzą i know-how na podstawie doświadczeń; (ii) reprezentowanie EBC w odpowiednich dyskusjach dotyczących kwestii związanych z ochroną danych, z wyłączeniem spraw sądowych; oraz (iii) uczestnictwo w międzyinstytucjonalnych komitetach i organach;
- g) zapewnia w sposób niezależny stosowanie rozporządzenia (UE) 2018/1725 w EBC poprzez monitorowanie zgodności z rozporządzeniem (UE) 2018/1725, z innymi mającymi zastosowanie przepisami Unii zawierającymi przepisy o ochronie danych oraz z polityką EBC i jego administratorów w odniesieniu do ochrony danych osobowych, w tym z przydziałem obowiązków, zwiększaniem świadomości i szkoleniem pracowników EBC uczestniczących w procesach przetwarzania i powiązanych audytach.

Artykuł 5

Uprawnienia inspektora ochrony danych

W ramach wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 4 inspektor ochrony danych:

- a) może zwracać się o informacje do dowolnych działów EBC w sprawach związanych z zadaniami i obowiązkami inspektora ochrony danych;
- b) ma w dowolnym momencie dostęp do przetwarzanych danych osobowych, wszystkich części siedziby EBC oraz wszelkich informacji, operacji przetwarzania danych i baz danych;
- c) może wydawać opinie na temat zgodności z prawem rzeczywistych lub proponowanych operacji przetwarzania danych, na temat środków wymaganych w celu zapewnienia zgodności takich operacji z prawem oraz na temat właściwości lub adekwatności środków ochrony danych lub wszelkich kwestii związanych z operacjami przetwarzania;
- d) może zwracać uwagę Zarządu na wszelkie kwestie związane z ochroną danych, w tym na nieprzestrzeganie przez pracownika EBC przepisów rozporządzenia (UE) 2018/1725 lub innych unijnych przepisów o ochronie danych mających zastosowanie do EBC;
- e) może wnioskować o dodanie do porządku obrad Zarządu punktów dotyczących ochrony danych i przedkładać w tym celu odpowiednią dokumentację;
- f) może wykonywać kontrole zgodności operacji przetwarzania danych przeprowadzanych przez administratora danych lub w jego imieniu;
- g) może ograniczać przetwarzanie danych niezgodne z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/1725, niniejszą decyzją lub z innymi unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych;
- h) może informować Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o wszelkich kwestiach związanych z ochroną danych, które wymagają stanowiska lub wytycznych ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Artykuł 6

Inspektor ochrony danych i postępowanie wyjaśniające

1. Wnioski o wszczęcie postępowania wyjaśniającego na podstawie art. 4 lit. b) kieruje się do inspektora ochrony danych na piśmie.
2. W terminie siedmiu dni roboczych od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, inspektor ochrony danych przesyła wnioskodawcy potwierdzenie otrzymania wniosku.
3. Inspektor ochrony danych może zbadać sprawę będącą przedmiotem wniosku na miejscu i zażądać pisemnego oświadczenia od administratora danych. Właściwy administrator danych przesyła inspektorowi odpowiedź w terminie 20 dni roboczych od otrzymania wniosku. Inspektor ochrony danych może w każdej chwili zwrócić się o dodatkowe informacje lub wsparcie z dowolnego działu EBC. Taki dział EBC zapewnia dodatkowe informacje lub wsparcie w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku inspektora ochrony danych.

4. Inspektor rozpatruje wszelkie kwestie oraz okoliczności faktyczne związane z wyjaśnianą sprawą w sposób bezstronny, przy odpowiednim uwzględnieniu uprawnień osób, których dane dotyczą. Jeżeli zostanie to uznane za stosowne oraz z zastrzeżeniem ust. 5, inspektor ochrony danych informuje inne zainteresowane strony o toczącym się postępowaniu wyjaśniającym.
5. Inspektor ochrony danych zapewnia poufne traktowanie wniosku o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego i jego ujawnianie jedynie w zakresie niezbędnym do celów postępowania, chyba że osoba, której dane dotyczą, wyraziła zgodę na ujawnienie wniosku.
6. Inspektor udziela wnioskodawcy odpowiedzi w terminie trzech miesięcy kalendarzowych od otrzymania wniosku.

SEKCJA 3

INSPEKTOR OCHRONY DANYCH, ADMINISTRATORZY DANYCH I KOORDYNATORZY DS. OCHRONY DANYCH

Artykuł 7

Zadania i obowiązki administratora

1. Administrator zapewnia zgodność wszystkich operacji przetwarzania danych osobowych wykonywanych w ramach jego zakresu odpowiedzialności z przepisami rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz wszelkimi innymi unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych mającymi zastosowanie do EBC.
2. Administrator zapewnia poinformowanie inspektora ochrony danych bez zbędnej zwłoki o:
 - a) zdarzeniach wywołujących lub mogących wywołać skutki w zakresie ochrony danych;
 - b) wszelkich opiniach, dokumentach, politykach lub decyzjach wewnętrznych, które mogą mieć wpływ na przestrzeganie przez EBC przepisów w zakresie ochrony danych – przed ich przyjęciem;
 - c) wszelkich naruszeniach dotyczących ochrony danych osobowych lub innych incydentach związanych z ochroną danych;
 - d) wszelkich bezpośrednich interakcjach między administratorem a Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.
3. Administrator ma w szczególności obowiązek:
 - a) zasięgania opinii inspektora ochrony danych w sprawie wszelkich działań związanych z przetwarzaniem danych osobowych lub wszelkich innych kwestii związanych z ochroną danych;
 - b) przeprowadzania i zatwierdzania ocen skutków dla ochrony danych we współpracy z inspektorem ochrony danych i na podstawie art. 39 rozporządzenia (UE) 2018/1725;
 - c) przestrzegania polityk wewnętrznych dotyczących przetwarzania danych osobowych lub wszelkich innych kwestii związanych z ochroną danych;
 - d) prowadzenia, zgodnie z art. 31 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz we współpracy z koordynatorami ds. ochrony danych, regularnie aktualizowanego rejestru czynności przetwarzania zgodnego z wzorem rejestru zatwierdzonym przez inspektora ochrony danych.
4. W ramach wspierania inspektora ochrony danych oraz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w wykonywaniu ich funkcji administratorzy danych przekazują im wyczerpujące informacje, zapewniają dostęp do danych osobowych oraz odpowiadają na zapytania w terminie 20 dni roboczych od ich otrzymania.

Artykuł 8

Koordinatory ds. ochrony danych

1. Koordinatory ds. ochrony danych wspierają administratorów danych w wykonywaniu ich obowiązków – na wniosek administratorów bądź z własnej inicjatywy. W tym zakresie koordynatorzy ds. ochrony danych współpracują z administratorami danych, którzy mają obowiązek dostarczania im wszelkich niezbędnych informacji.

2. Koordynatorzy ds. ochrony danych wspierają inspektora ochrony danych w zakresie:
 - a) wskazywania administratora danych właściwego w odniesieniu do operacji przetwarzania obejmujących dane osobowe;
 - b) propagowania i szerzenia wiedzy na temat doradztwa inspektora ochrony danych i wspierania właściwego administratora danych zgodnie z wytycznymi inspektora ochrony danych;
 - c) wspierania właściwego administratora w prowadzeniu rejestru działalności przetwarzania zgodnie z art. 31 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz zapewnienia, aby jego zapisy były dokładne i aktualne;
 - d) realizacji innych kwestii dotyczących zadań inspektora uzgodnionych pomiędzy inspektorem a przełożonymi koordynatorów ds. ochrony danych.
3. Koordynator ds. ochrony danych jest co do zasady specjalistą w dziedzinie zarządzania danymi lub posiada odpowiednią wiedzę fachową lub wykształcenie.

Artykuł 9

Centralny rejestr działalności przetwarzania

1. Administratorzy danych przekazują zapisy rejestru czynności przetwarzania inspektorowi ochrony danych, który umieszcza te zapisy w rejestrze centralnym.
2. Rejestr centralny stanowi repozytorium wszystkich czynności przetwarzania danych osobowych prowadzonych w EBC. Rejestr centralny stanowi źródło informacji dla osób, których dane dotyczą, i ułatwia korzystanie z ich praw na mocy art. 17–24 rozporządzenia (UE) 2018/1725. Rejestr centralny jest dostępny publicznie. Rejestr centralny zawiera co najmniej informacje, o których mowa w art. 31 ust. 1 lit. a)–g) rozporządzenia (UE) 2018/1725.

Artykuł 10

Współadministratorzy

1. Obowiązki współadministratorów w zakresie ochrony danych ustanawia się zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
2. W przypadku gdy EBC pełni rolę współadministratora danych wraz z jednym lub większą liczbą innych administratorów, zadania współadministratorów w zakresie przestrzegania obowiązków dotyczących ochrony danych określa się w drodze uzgodnień między współadministratorami, chyba że zadania te są określone przez prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego, któremu podlegają współadministratorzy.

SEKCJA 4

UPRAWNIENIA OSÓB, KTÓRYCH DANE DOTYCZĄ

Artykuł 11

Wykonywanie uprawnień przez osoby, których dane dotyczą

1. Osoby, których dane dotyczą, mogą kontaktować się z właściwym administratorem, aby korzystać ze swoich praw na podstawie art. 17–24 rozporządzenia (UE) 2018/1725.
2. Uprawnienia osób, których dane dotyczą, mogą być wykonywane wyłącznie przez te osoby lub ich odpowiednio umocowanych przedstawicieli. Wykonywanie uprawnień przez te osoby jest nieodpłatne.
3. Wnioski o skorzystanie z praw osób, których dane dotyczą, przedkłada się właściwemu administratorowi w formie pisemnej lub, w stosownych przypadkach, w formie elektronicznej. Po otrzymaniu wniosku od osoby, której dane dotyczą, właściwy administrator przesyła takiej osobie w ciągu pięciu dni roboczych potwierdzenie otrzymania wniosku, przekazuje jej dane kontaktowe inspektora ochrony danych oraz informuje o możliwości wniesienia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i dochodzenia odszkodowania na drodze sądowej.

4. Jeżeli właściwy administrator ma uzasadnione wątpliwości co do tożsamości osoby, której dane dotyczą, lub jej upoważnionego przedstawiciela, może zażądać dodatkowych informacji niezbędnych do zidentyfikowania osoby, której dane dotyczą, lub jej upoważnionego przedstawiciela. Jeżeli osoba, której dane dotyczą, jest reprezentowana przez upoważnionego przedstawiciela, właściwy administrator weryfikuje również odpowiednie upoważnienie. Właściwy administrator danych może zażądać od osoby, której dane dotyczą, dalszych informacji w celu wyjaśnienia wniosku tej osoby oraz jego skutecznego rozpatrzenia.

5. Zgodnie z art. 14 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2018/1725 właściwy administrator przekazuje osobie, której dane dotyczą, informacje na temat wszelkich działań podjętych w związku z wnioskiem bez zbędnej zwłoki a najpóźniej w terminie jednego miesiąca od otrzymania wniosku. W razie konieczności okres ten może zostać przedłużony o kolejne dwa miesiące, biorąc pod uwagę złożoność i liczbę wniosków osób, których dane dotyczą, otrzymanych przez właściwego administratora. Właściwy administrator informuje osobę, której dane dotyczą, o każdym przedłużeniu terminu w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku oraz podaje przyczyny opóźnienia.

6. Właściwy administrator udziela pisemnej odpowiedzi na wniosek osoby, której dane dotyczą, a jeżeli wniosek ten został złożony drogą elektroniczną, odpowiedni administrator udostępnia również żądane informacje za pomocą środków elektronicznych.

7. Osoba, której dane dotyczą, może w dowolnym momencie kontaktować się z inspektorem ochrony danych, w szczególności jeżeli:

- a) odpowiedni administrator danych nie przestrzega terminów określonych w ust. 3 i 5;
- b) osoba, której dane dotyczą, nie jest usatysfakcjonowana działaniami podjętymi przez właściwego administratora; lub
- c) osoba, której dane dotyczą, zamierza złożyć skargę do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Inspektor ochrony danych doradza właściwemu administratorowi co do odpowiedniego kierunku działań.

8. W przypadku gdy wniosek osoby, której dane dotyczą, jest w sposób oczywisty nieuzasadniony lub nadmierny, w szczególności ze względu na jego powtarzający się charakter, właściwy administrator danych może, po konsultacji z inspektorem ochrony danych, odmówić podjęcia działań w sprawie wniosku zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1725 i odpowiednio informuje o tym osobę, której dane dotyczą.

Artykuł 12

Środki ochrony prawnej

Do skarg dotyczących ochrony danych nie mają zastosowania środki ochrony prawnej przysługujące pracownikom EBC na mocy Warunków zatrudnienia pracowników Europejskiego Banku Centralnego.

SEKCJA 5

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 13

Utrata mocy obowiązującej

Z dniem 1 listopada 2020 r. traci moc decyzja EBC/2007/1. Odniesienia do decyzji EBC/2007/1 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji i odczytywać zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 listopada 2020 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 5 maja 2020 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Decyzja EBC/2007/1	Niniejsza decyzja
Artykuły 1–5	Artykuły 1–5
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
—	Artykuł 7 ust. 2
—	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 6 ust. 3 lit. a)	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 6 ust. 3 lit. b)	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 4 ust. 4
Artykuł 7 ust. 2	—
—	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 8	Artykuł 9 ust. 2
—	Artykuł 10
—	—
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1
Artykuł 9 ust. 1 lit. a)	Artykuł 11 ust. 2
Artykuł 9 ust. 1 lit. b)	Artykuł 11 ust. 3
Artykuł 9 ust. 1 lit. c)	—
—	Artykuł 11 ust. 4
—	Artykuł 11 ust. 5
—	Artykuł 11 ust. 6
Artykuł 9 ust. 1 lit. d)	Artykuł 11 ust. 7 lit. a) i b)
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 11 ust. 7 lit. c)
Artykuł 10	—
Artykuł 11 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 6 ust. 1, 2 i 3
—	Artykuł 6 ust. 4 i 5
Artykuł 11 ust. 4	Artykuł 6 ust. 6
Artykuł 12	Artykuł 12
Artykuł 13	Artykuł 13

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYKRAJOWYCH

DECYZJA NR 1/2020 KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ AWP-UE

z dnia 5 maja 2020 r.

w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, mającego na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji Mauritiusa w odniesieniu do słonego atuna [2020/656]

KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając Umowę przejściową ustanawiającą ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej („WAP”), z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w szczególności art. 41 ust. 4 protokołu 1 do tej umowy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowę przejściową ustanawiającą ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony⁽¹⁾ („przejściową EPA”) stosuje się tymczasowo od dnia 14 maja 2012 r. między Unią a Republiką Madagaskaru, Republiką Mauritiusu, Republiką Seszeli i Republiką Zimbabwe. Komory stosują tymczasowo przejściową EPA od dnia 7 lutego 2019 r.
- (2) Protokół 1 do przejściowej EPA dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zawiera reguły pochodzenia dotyczące przywozu produktów pochodzących z państw AWP do Unii.
- (3) Zgodnie z art. 42 ust. 1 protokołu 1 do przejściowej EPA odstępstwa od reguł pochodzenia przyznaje się, jeżeli uzasadnia je rozwój istniejących gałęzi przemysłu w państwach AWP.
- (4) W dniu 2 października 2017 r. Komitet Współpracy Celnej AWP-UE przyjął decyzję nr 2/2017⁽²⁾ przyznającą odstępstwo od reguł pochodzenia w odniesieniu do słonego atuna przywożonego do Unii od dnia 2 października 2017 r. do dnia 1 października 2018 r. zgodnie z art. 42 ust. 1 protokołu 1 do przejściowej EPA. Jednak wykorzystanie kwoty objętej odstępstwem było niskie ze względu na opóźnienie w uzyskaniu zamówień.
- (5) W dniu 14 stycznia 2019 r. Komitet Współpracy Celnej AWP-UE przyjął decyzję nr 1/2019⁽³⁾ przyznającą nowe odstępstwo od reguł pochodzenia w odniesieniu do słonego atuna przywożonego do Unii od dnia 14 stycznia 2019 r. do dnia 13 stycznia 2020 r. zgodnie z art. 42 ust. 1 protokołu 1 do przejściowej EPA. Trudności finansowe napotkane przez nabywców z UE sprawiły jednak, że wykorzystanie kwoty odstępstwa było poniżej oczekiwań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 24.4.2012, s. 2.

⁽²⁾ Decyzja nr 2/2017 Komitetu Współpracy Celnej AWP-UE z dnia 2 października 2017 r. w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, mającego na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji Mauritiusa w odniesieniu do słonego atuna (Dz.U. L 271 z 20.10.2017, s. 47).

⁽³⁾ Decyzja nr 1/2019 Komitetu Współpracy Celnej AWP-UE z dnia 14 stycznia 2019 r. w sprawie odstępstwa od reguł pochodzenia określonych w protokole 1 do Umowy przejściowej ustanawiającej ramy Umowy o partnerstwie gospodarczym między państwami Afryki Wschodniej i Południowej, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, mającego na celu uwzględnienie szczególnej sytuacji Mauritiusa w odniesieniu do słonego atuna (Dz.U. L 32 z 4.2.2019, s. 32).

- (6) Mauritius wystąpił z wnioskiem o przyznanie kolejnego odstępstwa od reguł pochodzenia w odniesieniu do 125 ton solonego atuna objętego pozycją HS 0305 69, przywożonego do Unii w okresie od marca 2020 r. do marca 2021 r. zgodnie z art. 42 protokołu 1 do przejściowej EPA. W swoim wniosku Mauritius ponownie wskazuje, że nie ma atuna pochodzącego z Unii ani Mauritiusa oraz że atun z innych państw należących do grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku („grupa państw AKP”) nie spełnia wymogów dotyczących jakości i regularnego zaopatrzenia. W związku z tym Mauritius, na potrzeby swojego przemysłu przetwórczego, musi nadal zaopatrywać się w surowce o innym pochodzeniu.
- (7) Odstępstwo przyczyniłoby się do rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw na Mauritiusie, pozwoliłoby na dywersyfikację maurytyjskiego sektora owoców morza i przyczyniłoby się do kontynuacji działalności w pełnym zakresie przy jednoczesnym utrzymaniu zatrudnienia. Niewielkie ilości, stanowiące pod względem wartości mniej niż 1 % łącznego przywozu produktów rybołówstwa objętych działem HS 03 z Mauritiusa do Unii, oraz ograniczony okres, w odniesieniu do którego wnioskuje się o odstępstwo, nie powodują poważnego zagrożenia sektora gospodarki Unii ani jednego lub większej liczby państw członkowskich.
- (8) Według Mauritiusu prognozowana sprzedaż do UE wynosi 125 ton na rok 2020/2021. Jednakże z uwagi na niskie wykorzystanie przyznanych w przeszłości odstępstw, nie wydaje się właściwe zwiększenie kontyngentu na okres, którego dotyczy wniosek, w porównaniu z kwotą przyznaną na rok 2019/2020. W związku z tym należy przyznać Mauritiusowi odstępstwa w odniesieniu do 100 ton solonego atuna, które to odstępstwo pozwala istniejącej gałęzi przemysłu na kontynuację wywozu do Unii, na okres jednego roku.
- (9) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2447⁽⁴⁾ określono zasady administrowania kontyngentami taryfowymi. Zasady te należy stosować do administrowania ilością, w odniesieniu do której niniejsza decyzja przyznaje odstępstwo.
- (10) Aby umożliwić skuteczne monitorowanie funkcjonowania odstępstwa, władze Mauritiusa powinny regularnie powiadamiać Komisję o szczegółach wystawionych świadectw przewozowych EUR.1,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od protokołu 1 do przejściowej EPA i zgodnie z art. 42 ust. 1 tego protokołu solonego atuna objętego pozycją HS 0305 69 (kod CN 0305 69 80), wyprodukowanego z niepochodzącego atuna (Thyrsites atun) objętego pozycją HS 0303 89, uważa się za pochodzącego z Mauritiusa zgodnie z warunkami określonymi w art. 2–5 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Odstępstwo określone w art. 1 stosuje się do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszej decyzji, które są zgłaszane o dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii po przywozie z Mauritiusa w okresie ograniczonym do jednego roku od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Ilością określoną w załączniku administruje się zgodnie z art. 49–54 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

Artykuł 4

Organy celne Mauritiusa przeprowadzają kontrole ilościowe wywozu produktów, o których mowa w art. 1.

Przed końcem miesiąca następującego po każdym kwartale organy celne Mauritiusa przekazują Komisji, za pośrednictwem Sekretariatu Komitetu Współpracy Celnej, oświadczenie wykazujące ilości, dla których wystawiono świadectwa przewozowe EUR.1 na podstawie niniejszej decyzji, oraz numery seryjne tych świadectw.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558.

Artykuł 5

Rubryka nr 7 świadectw przewozowych EUR.1 wystawionych na podstawie niniejszej decyzji zawiera jeden z poniższych zapisów:

„Derogation - Decision No 1/2020 of the ESA-EU Customs Cooperation Committee of 5 May 2020”;

„Déroation - Décision n° 1/2020 du Comité de Coopération Douanière AfOA-UE du 5 mai 2020”.

Artykuł 6

1. Mauritius i Unia podejmują działania niezbędne z ich strony do wykonania niniejszej decyzji.
2. W przypadku stwierdzenia przez Unię, na podstawie obiektywnych informacji, nieprawidłowości, nadużyć finansowych lub powtarzającego się nieprzestrzegania zobowiązań określonych w art. 4 Unia może starać się o czasowe zawieszenie odstępstwa, o którym mowa w art. 1, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 22 ust. 5 i 6 przejściowej EPA.

Artykuł 7

Odstępstwo, o którym mowa w art. 1, może zostać przedłużone, pod warunkiem że zainteresowane państwo AWP złoży trzy miesiące przed datą zakończenia obowiązywania niniejszej decyzji dowód, że nadal nie jest w stanie spełnić warunków określonych w protokole 1, a także dowody potwierdzające postępy poczynione w celu przewycięzenia potrzeby wprowadzenia odstępstwa oraz wyraźne wskazanie, ile czasu zajmie spełnienie wspomnianych warunków. Unia Europejska ponownie oceni stanowisko, jakie ma zająć w Komitecie Współpracy Celnej AWP-UE, i przyjmie nową decyzję.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 5 maja 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 maja 2020 r.

B. SAMSON
Przedstawiciel państw AWP
w imieniu państw AWP

J.-M. GRAVE
Komisja Europejska
w imieniu Unii Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

Numer porządkowy	Kod CN	Kod TARIC	Opis towarów	Okres	Masa netto (w tonach)
09.1611	Ex0305 69 80	25	atun (<i>Thyrsites atun</i>), solony	5.5.2020– 4.5.2021	100

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/163 z dnia 5 lutego 2020 r. dotyczącego zezwolenia na stosowanie preparatu muramidazy wytwarzanej przez *Trichoderma reesei* DSM 32338 jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych, indyków odchowywanych w celach hodowlanych, kurcząt odchowywanych w celach hodowlanych i innych gatunków drobiu odchowywanego w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia DSM Nutritional Products Ltd. reprezentowany w Unii przez DSM Nutritional Products Sp. z o.o.)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 34 z dnia 6 lutego 2020 r.)

Strona 36, załącznik, kolumna siódma:

zamiast: „25 000 25 000 LSU(F)”,

powinno być: „25 000 LSU(F)”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL